

ques valencianes amb risc de riudes estiguen protegides, tant com siga possible, pels mitjans propis d'un país europeu avançat a finals del segle XX».

El dia triat, un sol potent, quasi feixuc, acollia el personal que, a partir de les 11, anava afluïnt cap a les costeres de la muntanyeta a grups reduïts o en denses colles jovials que desembarcaven autobusos procedents de tot el País Valencià. Molta gent, milers. Personal jove sobretot i també veterans dels antics aplecs, ara carregats de xiquets. El nacionalisme ja té fills, que digué algú. Quant a l'estètica, l'habitual en aquests casos: abillament excursionista i uns quants mocadors-senyera. Una mica més de poliment que en altres temps. En general, un aire de festa, palpable, embolcallava la concentració.

Uns parlaments durs

A les 12 ja una mica tocades l'actor Pep Cortés va fer les presentacions. Obria l'acte Joan Amèric, un jove cantant d'Alzira d'estil marcadament llaçhià. Va preparar l'auditori cap a la lírica. En acabant, però, vingué una tanda de durs parlaments a càrrec de representants de les comarques més afectades: la Ribera, la Safor i el Baix Segura. Els primers, dos joves alzirenys, llançaren una punxa merescuda al poc cordial consistori de la ciutat i els seus *inquisidors* majors, i recordaren algunes solucions, urgents per a una comarca col·lapsada: reforestar la capçalera del Xúquer, regular-ne el curs mitjançant moltes preses menudes, remodelar o enderrocar els obsta-

Manuel Gallud, durant el seu parlament.

cles que dificulten el corrent i neteja del llit, protecció de les poblacions amb murs de contenció i «en definitiva, fer una comarca habitable».

Ferran García, historiador de Benio-pa, va fer un parlament més aspre, estil la Safor-insurgent, molt aplaudit, adreçat alhora cap a La Moncloa i cap al carrer de Cavallers. «La responsabilitat de tant de dany i tant de desastre repetit està en la falta de previsió d'uns polítics ineficaços i ganduls, en el servilisme dels governants autonòmics als dictats d'un estat que ni ens representa ni ens protegeix. Ha calgut que les desgràcies es repetiren, que les evidències es mostraren en forma cíclica d'aigua i fang, de desolació, de por i angoixa, de ràbia i impotència, de

deutes i hipoteques, perquè, a la fi, es decidiren a prendre mesures apressades buscant neutralitzar la mala bava lícita dels «damnificats». Mesures retardades que demostren la nostra condició perifèrica, provincial, de tercera categoria, dotats d'un pseudogovern que es baixa els pantalons contínuament, que no s'enfronta al poder central». Ferran García acabava amb un esment a la central nuclear de Co-frents, una bomba de rellotgeria que segueix activada.

El parlament de Manuel Gallud, d'Oriola —en castellà, per raons òbvies— també va ser molt ben rebut, i s'ho valia. El jove vingut d'aquella complexa comarca va saber fer la millor crida a la unitat dels valencians «per aconseguir aquest país que desitgem». I també en digué de ben clares: «Venim avui... per preguntar amb indignació als que viuen en la inèrcia de l'apatia i en la tranquil·litat del distanciament que quantes *tahullas* s'han de negar, quants tarongers s'han de podrir, quants sers humans angoixats han d'abandonar les seues cases, quants morts més són necessaris abans que es planifiquen amb eficàcia i es posen ver-taderes solucions per no dependre, al segle XXI i en un país desenvolupat, dels capritxosos avatars d'un riu».

Llach a Alzira

I, finalment, cantà Llach. El cantautor de Verges havia actuat la nit anterior a més de 400 quilòmetres de distància i se'l veia cansat. Entre bastidors es temia que podia fer un recital de mer compliment. En absolut, però. Des de l'entrada va donar les gràcies al públic

Actes du colloque international
Valencia (Espagne) 1984

**Marguerite
Yourcenar**

Universitat de Valencia

El Temps convoca el curs

**«L'AUTOMATITZACIÓ DELS
ARXIUS DE DOCUMENTACIÓ
PERIODÍSTICS»**

que es desenvoluparà al llarg dels mesos de gener, febrer i març de 1988.

El preu del curs és de 10.000 ptes. previ enviament de *curriculum vitae*.

Per a més informació, adreceu-vos a
ARXIU DE DOCUMENTACIÓ D'EL TEMPS.
Avda. del Baró de Càrcer, 40-13a. 46001
València. Telèfon 352 48 69.